

АСЕН БОСЕВ
КОТАРАКЪТ И СИЛНИТЕ

chitanka.info

Мечката, глиганът и вълкът чули някога в планински кът, че от тях бил по-смелчак и як тихият домашен котарак.

— Бре, дали е истина това?

При котака пратили вълка да го доведе — да проверят, но заръка дали му пред път:

— Ако е със сила по-юнашка, доближете ли ни — свий опашка, ако по е слаб от нас — вирни я, и ще ви посрещнем с радост ние.

Кумчо Вълчо с вид на много смел, с котарака сив към тях поел. Сметнал го за слаб — вървял отдире и опашката си волно вирел. Но по пътя под едни дървета слезли плод да покълват врабчета. Че като задебнал котаракът:

— Сладичките, мене само чакат!

Хвърлил се и сграбчил той за миг Врабчо, който пискал чик-чирик!

— Бре! — си казал Вълчо шепнешком. — Много як е котаракът, щом и хвъркати може да лови!

И си свил опашката — уви!

Мечката, това като видяла, заревала като страшна хала, качила се на вековен бук:

— Няма котка да ме сдави тук!

А глиганът се заровил в шума и не смеел дума да продума. Мушнал се и скрил се уж умело, но отвън едно ухо стърчело. Мръднало ухото от муха. Котаракът затрептял: А-ха! Сметнал го за мишка и веднага му се метнал, както се полага.

За ухото от котака хванат, в планината пропищя глиганът. И до смърт уплашен от котака, вихрено се мушнал в гъсталака.

Котаракът смаян, ококорен, юрнал се към Баба Меца горе:

— Оле-ле и мене ще ме пипне!

На вълка да вземе тя да рипне и в дълбока пропаст с него скочили. Не били до днес оттам изскочили!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.